

RIIGI TEATAJA

Nr. 52.

20. juunil 1934.

Nr. 52.

- Art. 438. Nimekorralduse seadus.
439. Riigi ringhäälingu põhimäärus.
440. Manöövri-, laagri- ja navigatsioonipäevarahade seadluse § 1 muutmise seadlus.
441. Otsus võihinna kindlaksmääramise kohta.
442. Otsus võihinna kindlaksmääramise kohta.
443. Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seaduse teostamise määrus.
444. Väljaveetava ületootatud raudpleki valmistamiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
445. Mee pakkimise ja märkimise määrus.
446. Määrus juurdemaksude kohta väljaveetavatele piimasaadustele.
447. Otsus alkoholiste jookide müügi keeluks Petseris.

438. Nimekorralduse seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 13. juunil 1934.

I.

- § 1. Igal Eesti Vabariigi kodanikul peab olema perekonnanimi.
- § 2. Kodanik, kellel perekonnanimi puudub, on kohustatud selle võtma, esitades Siseministrile vastava sooviavalduse.

Sooviavalduses peab olema tähendatud:

- 1) sooviavaldaja nimi, vanus, perekondlik seis, naise ja laste nimed ning vanus ja elukoht;
- 2) kus sooviavaldaja ja tema laste sünid ja tema abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse ja missuguses omavalitsuses peetakse tema kohta perekonnaregistrit sooviavalduse esitamise ajal;
- 3) missuguse perekonnanime sooviavaldaja tahab endale võtta.

Alla 18-aastase kodaniku sooviavalduse esitajaiks on tema vanemad või eestkostjad.

Kui perekonnanimeta meeskodanik on abielus, nõutakse perekonnanime valikul naise nõusolek.

§ 3. Kodanikkudele, kellel perekonnanimi puudub ja kes seda endale ei ole võtnud § 2 ettenähtud korras, määrab perekonnanime Siseminister.

§ 4. Ei või võtta perekonnanime, millel on halb või labane tähendus, halb kõla või mis on liiga laialt tarvitusel; samuti ei või võtta tuntud tegelase või üldtuntud sugukonna perekonnanime ega perekonnanime, mis on kantud perekonnanimede kaitseregistrisse (§ 18).

§ 5. Perekonnanime võtmise sooviavaldus esitatakse kirjalikult ühes järgmistest lisadega:

- 1) politseitunnistus selle kohta, et sooviavaldajal puudub perekonnanimi;
- 2) ametlikud teatised selle kohta, kus sooviavaldaja ja tema laste sünnid ja tema abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse;
- 3) sooviavalduse esitamise ajal vastava omavalitsuse perekonnaseisuametniku poolt väljaantud perekonnaseisutunnistus.

§ 6. Uus perekonnanimi maksab ka abielus olija meeskodaniku naise ja alla 18-aastaste vallaliste laste kohta, üle 18-aastaste vallaliste laste kohta aga ainult siis, kui nad on ühinenud vanemate sooviavaldusega.

§ 7. Eesti Vabariigi kodakondsusse astuvalle isikule, kellel perekonnanimi puudub, antakse perekonnanimi kodakondsusse võtmisel. Kui kodakondsusse võetud isik ei ole ise palunud määrata temale mõnd perekonnanime, määrab selle Siseminister, silmas pidades § 4 eeskirju.

§ 8. Perekonnanimede võtmise sooviavaldused ühes lisadega on tempelmaksuvabad.

§ 9. Perekonnanimi loetakse antuks Siseministri poolt vastavale otsusele allakirjutamisega.

Jõusseastunud otsus perekonnanime andmise kohta teatatakse ära kirja näol vastavale perekonnaseisumetile, politseiasutisele ja omavalitsusele perekonnanime kandmiseks perekonnaregistrisse.

II.

§ 10. Eesti Vabariigi kodanikkude palvel võib Siseminister otsustada muuta nende perekonnanimed, kui selleks on mõjuvaid põhjusi.

Niisuguste mõjuvate põhjuste hulka kuulub:

- 1) perekonnanime võõrkeelne kuju;
- 2) perekonnanime halb või labane tähendus või perekonnanime halb kõla;
- 3) soov eristada perekonnanime, kui see on liiga laialt tarvitusel;
- 4) soov alal hoida sugukonnanime;
- 5) soov mitmest perekonnanime teisendist tarvitada ainult üht perekonnanime;
- 6) muud p.p. 1—5 nimetatata põhjused, mis Siseminister peab mõjuvaiks.

§ 11. Sooviavalduses peab olema tähendatud:

- 1) sooviavaldaja nimi, perekonnanimi, vanus, perekondlik seis, naise ja laste nimed ning vanus ja elukoht;
- 2) kus sooviavaldaja ja tema laste sünnid ja tema abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse ja missuguses omavalitsuses peetakse tema kohta perekonnaregistrit sooviavalduse esitamise ajal;
- 3) missuguse perekonnanime sooviavaldaja soovib senise asemele;
- 4) mis põhjusel soovitakse muuta perekonnanime.

Alla 18-aastane kodanik võib muuta perekonnanime ainult oma vanemate või eestkostjate nõusolekul; eestkostjad võivad seda nõusolekut avaldada ainult vaestelastekohtu loal.

Sooviavalduse esitajaiks alla 18-aastase kodaniku nimel võivad olla ühiselt mõlemad vanemad või eestkostjad, viimased ainult vaestelastekohtu loal.

Abielus olija perekonnanime võib muuta ainult abikaasa nõusolekul.

§ 12. Perekonnanime muutmise sooviavaldus esitatakse kirjalikult ühes järgmistele lisadega:

- 1) ametlikud teatised selle kohta, kus sooviavaldaja ja tema laste sünnid ja abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse;
- 2) sooviavalduse esitamise ajal vastava omavalitsuse perekonnaseisuametniku poolt väljaantud perekonnaseisutunnistus;
- 3) vanemate või eestkostjate nõusolekuavaldus, kui sooviavaldaja on noorem kui 18 aastat; kui sooviavaldajal on alla 18-aastasi lapsi, kellele on määratud eestkostjad, siis nende eestkostjate nõusolekuavaldus;
- 4) Riigi Teataja kuulutuste (§§ 14 ja 16) raha maksvate takside alusel;
- 5) 5 krooni perekonnanime muutmise registreerimise kuludeks.

Sellest 5-kroonisest kulust on kahe aasta jooksul käesoleva seaduse maks-mahakkamise päevast arvates vabad need kodanikud, kes soovivad oma perekonnanime eestistada, s.o. muuta § 10 teise lõike p. 1 all ettenähtud põhjusel. Samade kodanikkude vastavad sooviavaldused ühes lisadega on tempelmaksuvabad kahe aasta jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast.

§ 13. Siseminister võib perekonnanime muutmisest keelduda, kui sooviavalduse taga peitub siht omastada tuntud tegelase või üldtuntud sugukonna perekonnanime.

§ 14. Kui Siseminister arvab perekonnanime muutmise põhjused mõjuvaiks (§ 10), siis kuulutab Siseministeerium sooviavaldusest paluja kulul Riigi Teatajas, kutsudes üles asjast huvitatud isikuid kolme kuu jooksul kirjalikult teatama oma vastuvaidlused kavatsitava perekonnanime muutmisele.

Kui Siseminister ei pea sooviavalduses esiletoodud põhjusi perekonnanime muutmiseks mõjuvaiks või kui palutud uus perekonnanimi on võetud perekonnanimedele kaitseregistrisse (§ 18) või kui Siseminister ei pea võimalikuks lubada palutud uut perekonnanime § 13 ettenähtud põhjustel, siis jätab ta palve tagajärjeta, millest teatatakse palujale, andes viimasele tagasi § 12 p.p. 4 ja 5 ettenähtud tasud.

Pärast kolme kuu möödumist esitatud vastuvaidlused jäetakse rähel panemata.

§ 15. Pärast vastuvaidluse tähtaja (§ 14) möödumist vaatab Siseminister läbi saabunud vastuvaidlused ja otsustab perekonnanime sooviavalduse, missugune otsus teatatakse palujale kui ka vastuvaidlejale, kelle vastuvaidlus on jäänud tagajärjeta. Otsuse peale kaebamise õigus on palujal ja isikuil, kes tähtajal (§ 14) on esitanud vastuvaidluse.

Kui perekonnanime muutmise palve otsustatakse eitavalt, saab paluja tagasi § 12 p.p. 4 ja 5 ettenähtud tasud, kuivõrd neid pole kasutatud kuulutuse avaldamiseks § 14 põhjal.

§ 16. Perekonnanime loetakse muudetuks Siseministri poolt vastavale otsusele allakirjutamisega.

Jõusseastunud otsus perekonnanime muutmise kohta avaldatakse paluja kulul Riigi Teatajas ja teatatakse ära kirja näol vastavale perekonnaseisuame-

tile; politseiasutisele ja omavalitsusele perekonnanime muutmiseks perekonnanregistris.

§ 17. Perekonnanime muutus maksab ka abikaasa ja alla 18-aastaste vallaliste laste kohta, üle 18-aastaste vallaliste laste kohta aga ainult siis, kui nad on ühinenud vanemate sooviavaldusega.

§ 18. Siseministeeriumis peetakse perekonnanimede kaitseregistrit, kuhu võivad endid lasta kanda kõik need kodanikud ja nende õigusjärglased, kes on oma perekonnanime eestistanud pärast 17. detsembrit 1919.

Perekonnanimede kaitseregistrisse kandmise kuludeks tuleb tasuda 25 krooni, missuguse summa saabumise päevast Siseministeeriumi loetakse vastav perekonnanimi võetuks tähendatud registrisse.

Perekonnanimesid, mis on kantud perekonnanimede kaitseregistrisse, ei saa anda teistele kodanikkudele, välja arvatud perekonnanimede kaitseregistrisse kantud kodaniku sugulased.

III.

§ 19. Eesti Vabariigi kodanikkude palvel võib Siseminister otsustada muuta nende nimed, kui selleks on mõjuvaid põhjusi.

Niisuguste mõjuvate põhjuste hulka kuulub:

- 1) nime võõrkeelne kuju;
- 2) soov mitmest nime teisendist tarvitada ainult üht nime;
- 3) muud p.p. 1 ja 2 nimetamata põhjused, mis Siseminister peab mõjuvaiks.

§ 20. Sooviavalduses peab olema tähendatud:

- 1) sooviavaldaja nimi, perekonnanimi, vanus ja elukoht;
- 2) kus sooviavaldaja sünd ja abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse ja missuguses omavalitsus peetakse tema kohta perekonnaregistrit sooviavalduse esitamise ajal;
- 3) missuguse nime sooviavaldaja soovib senise asemele;
- 4) mis põhjusel soovitakse nime muuta.

Alla 18-aastane kodanik võib muuta oma nime ainult vanemate või eestkostjate nõusolekul; eestkostjad võivad seda nõusolekut avaldada ainult vaestelastekohtu loal.

Sooviavalduse esitajaiks alla 18-aastase kodaniku nimel võivad olla ühiselt mõlemad vanemad või eestkostjad, viimased ainult vaestelastekohtu loal.

§ 21. Nimemuutmise sooviavaldus esitatakse kirjalikult ühes järgmistest lisadega:

- 1) ametlikud teatised selle kohta, kus sooviavaldaja sünd ja abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse;
- 2) sooviavalduse esitamise ajal vastava omavalitsuse perekonnaseisuametniku poolt väljaantud perekonnaseisutunnistus;
- 3) vanemate või eestkostjate nõusolekuavaldus, kui sooviavaldaja on noorem kui 18 aastat;
- 4) Riigi Teataja kuulutuste (§§ 22 ja 24) raha maksvate takside alusel;
- 5) 5 krooni nimemuutmise registreerimise kuludeks.

Sellest 5-kroonisest kulust on kahe aasta jooksul käesoleva seaduse maks-mahakkamise päevast arvates vabad need kodanikud, kes soovivad oma nime eestistada, s.o. muuta § 19 teise lõike p. 1 all ette nähtud põhjusel. Samade kodanikkude vastavad sooviavaldused ühes lisadega on tempelmaksuvabad kahe aasta jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast.

§ 22. Kui Siseminister arwab nime muutmise põhjused mõjuvaiks (§ 19), siis kuulutab Siseministeerium sooviavaldusest paluja kulul Riigi Teatajas, kutsudes üles asjast huvitatud isikuid kolme kuu jooksul kirjalikult teatama oma vastuvaidlused kavatsetavale nimemuutmisele.

Kui Siseminister ei pea sooviavalduses esiletoodud põhjusi nime muutmiseks mõjuvaiks, jätab ta palve tagajärjeta, millest teatatakse palujale, andes viimasele tagasi § 21 p.p. 4 ja 5 ettenähtud tasud.

Pärast kolme kuu möödumist esitatud vastuvaidlused jäetakse tähele panemata.

§ 23. Pärast vastuvaidluse tähtaja (§ 22) möödumist vaatab Siseminister läbi saabunud vastuvaidlused ja otsustab nime sooviavalduse, mis-sugune otsus teatatakse palujale kui ka vastuvaidlejale, kelle vastuvaidlus on jäänud tagajärjeta. Otsuse peale kaebamise õigus on palujal ja isikuil, kes tähtjal (§ 22) on esitanud vastuvaidluse.

Kui nime muutmise palve otsustatakse eitavalt, saab paluja tagasi § 21 p.p. 4 ja 5 ettenähtud tasud, kuivõrd neid pole kasutatud kuulutuse avaldamiseks § 22 põhjal.

§ 24. Nimi loetakse muudetuks Siseministri poolt vastavale otsusele allakirjutamisega.

Jõusseastunud otsus nime muutmise kohta avaldatakse paluja kulul Riigi Teatajas ja teatatakse ära kirja näol vastavale perekonnaseisumetile, politseiasutisele ja omavalitsusele nime muutmiseks perekonnaregistris.

IV.

§ 25. Siseministril on õigus anda juhtnööre käesoleva seaduse elluviimiseks.

§ 26. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Perekonnanimede võtmise seadus (RT 11 — 1926) ja Perekonnanimede muutmise seadus (RT 57 — 1930).

Tallinnas, 13. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller

Siseministri k.t.

439. Riigi ringhäälingu põhimäärus.

Antud dekreedina Riigivanema poolt 13. juunil 1934.

1. peatükk.

Riigi ringhäälingu ülesanded ja õigused.

§ 1. Riigi ringhäälingu ülesandeks on häälelise ja vaatelise raadiolevi korraldamine ja üldine raadiolevi edendamine Eestis, välja arvatud raadiotelegraaf ja -telefon.

§ 2. Riigi ringhääling on kohustatud korraldama ja levitama väärtusliku sisuga saatekava, mis koostatakse ringhäälingu juhatuse poolt, võttes seejuures arvesse Posti-telegraafi-telefoni seaduses ette nähtud saatekava komitee seisukohti.

Olenevalt otstarbekohasusest võib Riigi ringhääling kas ise korraldada levitamiseks saatekava või anda selle teostamise mõnele juriidilisele või füüsilisele isikule lepingu alusel.

§ 3. Raadiolevi korraldamiseks vajalised ühenduste juhtmed ehitab ja hoiab korras postivalitsus ning annab kasutada olemasolevaid juhtmeid. Juhtmete kasutamismaksu tasub Riigi ringhääling raadiolevi jaoks määratud tariifi järgi.

§ 4. Riigi ringhäälingul on juriidilise isiku õigused. Temal on pitsat Eesti Vabariigi vapiga ja pealkirjaga „Riigi ringhääling“.

Oma kohustuste ja kahjude eest vastutab Riigi ringhääling oma varandusega. Riigi ringhäälingu valitsemine, asjaajamine ja kontrollimine sünnib käesoleva põhimääruse alusel ja tema suhtes ei ole maksvad riigiasutuste kohta käivad eeskirjad. Riigi ringhäälingu juhatuse asukoht on Tallinnas.

§ 5. Riigi ringhäälingu kohtuasjadele kohaldatakse Tsiviilkohtupidamise seaduse (VSK XVI k. 1. j., 1914 a.v.) §§ 1282—1296 eeskirjad, kusjuures maksev on ka Tsiviilkohtupidamise seaduse § 1289-a märkus.

§ 6. Riigi ringhäälingu teenistuses seisvaid isikuid ei loeta riigiteenijaks, kuid Riigi ringhäälingu juhatuse ja raadio nõukogusse kuuluvad ning Riigi ringhäälingu teenistuses seisvad isikud vastutavad oma tegevuse alal ühistel alustel riigiteenijatega.

Riigi ringhäälingu teenistuses seisvail isikuil, välja arvatud raadio nõukogu liikmed, on pensioni ja ühekordse toetuse saamise õigus riigi ja omavalitsuse teenijate pensioni seaduse alusel.

§ 7. Riigi ringhääling on vaba riigi otsemaksudest. Samuti on tema tegevusse puutuv kirjavahetus vaba tempelmaksust. Muude riigi- ja omavalitsuste maksude kui ka koormatiste alal üldiselt riigiasutustele ettenähtud soodustused maksavad ka Riigi ringhäälingu kohta.

Tehnilise järelevalve ja töökaitse suhtes allub Riigi ringhääling eraettevõtete kohta maksvatele seadustele ja määrustele.

2. peatükk.

Riigi ringhäälingu sissetulekud ja kapitalid.

§ 8. Sissetulekud oma eesmärkide saavutamiseks saab Riigi ringhääling raadio ringhäälingu kasutamismaksudest — ja muudest tuludest.

§ 9. Raadio ringhäälingu kasutamismaksud võtab vastu, nõuab sisse ja annab üle Riigi ringhäälingule postivalitsus ja saab selle eest 5% sissekassee ritud summast. Tasumata jäänud raadio ringhäälingu kasutamismaksud nõutakse sisse administratiiv-korras postivalitsuse korraldusel.

§ 10. Riigi ringhäälingu kapitalid on: 1) põhikapital, 2) tagavarakapital ja 3) ettevõtte arendamise kapital.

§ 11. Riigi ringhäälingu põhikapitaliks on 300.000 krooni, mis maksatakse sisse postivalitsuse korralduses olevatest vabadest summadest, kas korraga või osade kaupa, hiljemalt 15. juuniks 1936.

Põhikapitali arvel või selle suurendamiseks kuni 500.000 kr. on Vabariigi Valitsusel õigus anda üle Riigi ringhäälingule, riigile kuuluvaid kinnis- või vallasvarasid Teede- ja Majanduseministeeriumi hinde alusel.

§ 12. Juhtuvate kahjude katmiseks asutatakse tagavarakapital ülemääraga 100.000 kr. Tagavarakapital hoitakse riigi või riigi poolt tagatud väärtpaberites, Majanduseministri sellekohaste juhtnõuade järgi.

§ 13. Riigi ringhäälingu saate- ja vastuvõtupaikade, stuudiode ja muude saatekava levitamiseks vajaliste seadete tehniliselt aja nõuete kõrgusel hoidmi-

seks, tarvidustele vastavaks täiendamiseks ja uute soetamiseks asutatakse ettevõtte arendamise kapital. Ettevõtte arendamise kapitali ülemmäära määrab kindlaks Vabariigi Valitsus.

Ettevõtte arendamise kapital hoitakse krediitiasutustes Majandusministri juhtnõrde kohaselt ja seda võib tarvitada raadionõukogu otsuste põhjal.

3. peatükk.

Riigi ringhäälingu juhtimine.

§ 14. Riigi ringhäälingu üldiseks juhiks on juhataja. Juhataja ülesandeks on eriti:

1) Riigi ringhäälingu tulude ja kulude eelarve ning aruande koostamine ja ringhäälingu üldise tegevuskava kokkuseadmine ning selle teostamise eest hoolitsemine, kuivõrd see pole Vabariigi Valitsuse poolt pandud erilisele ametnikule;

2) tehniliste jõudude ja muude ametnikkude ning tööliste ametisse võtmine ja ametist vabastamine ning neile eelarve piirides ja ettenähtud koosseisu järgi tasu ja palga määramine;

3) ringhäälingu üksikute tööalade juhatajate tegevuse juhtimine ja järelevalve, nende vahel tööaotuse ja vastutuse määramine raadionõukogu poolt antud volituste ja juhtnõrde piirides, kuivõrd mõne ala juhtimine pole pandud erilisele ametnikule;

4) lepingute sõlmimine Riigi ringhäälingu nimel, kui lepingu summa ei ületa 10.000 krooni;

5) raadionõukogu otsuste täitmine ja kõigis ringhäälingusse puutuvates küsimustes vajalikkude algatuste ning ettepanekutega esinemine.

§ 15. Juhataja määrab ametisse ja vabastab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

Juhataja äraolekul asendab teda raadionõukogu poolt Riigi ringhäälingu ametnikkude hulgast selleks määratud isik.

Juhataja on ilma erilise volitusega Riigi ringhäälingu esindaja. Ta ajab selle asju ise või volinikkude kaudu kõigis riigi-, kohtu- ja eraasutis ning eraisikute juures.

Juhataja talitab käesoleva põhimääruse, Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse peatükk 6. ja Vabariigi Valitsuse ning raadionõukogu poolt antud juhtnõrde järgi.

4. peatükk.

Raadionõukogu.

§ 16. Riigi ringhäälingu tegevuse aluste määrajaks ja juhataja tegevuse järele valvajaks on raadionõukogu.

Raadionõukogu võimkonda kuulub eriti:

1) ringhäälingu tegevuse kava määramine, tulude ja kulude eelarve ja aruande läbivaatamine;

2) ettevõtte arendamise ja täiendamise kavade läbivaatamine;

3) ringhäälingu kasutusmaksude kava läbivaatamine;

4) saatekava põhijoonte ja ulatuse kindlaksmääramine, kuivõrd see pole määratud Vabariigi Valitsuse poolt muus korras;

5) ostu-müügi ja muude lepingute kinnitamine, kui tehingusumma ületab 10.000 kr.;

6) kinnisvarade omandamise, võõrandamise ja pantimise küsimuste otsustamine;

7) laenude tegemine ja võlakohustuste väljaandmise otsustamine;
8) varanduste amortisatsiooni protsendi kindlaksmääramine;
9) juhatusele ja administratsioonile langeva puhaskasu osa jaotamine;
10) juhatajale juhtnööride andmine ja asjaajamise kodukorra kinnitamine, Vabariigi Valitsuse poolt antavate üldiste juhiste alusel.

§ 17. Raadionõukogu koosneb 5 liikmest, keda kinnitab ametisse 5 aastaks Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul. Raadionõukogu liikmed valivad endi seast igaks aastaks esimehe ja selle asemiku.

Igal aastal lahkub raadionõukogust üks liige, alguses loosiga, pärast ametivanuse järgi. Raadionõukogu lahkunud liikme võib esitada uuesti ametisse kinnitamiseks.

Kui raadionõukogu liige oma ametikohuste täitmisel Riigi ringhäälingust saadud ja raadiolevisse puutuvaid teateid kurjasti tarvitab või mõjuva põhjuseta ei võta osa kolmest koosolekust järgimööda, siis on raadionõukogul õigus Teedeministri kaudu või ministril enda algatusel esitada teda Vabariigi Valitsusele ametist vabastamiseks.

§ 18. Raadionõukogu koosolekuid peetakse tarviduse järgi, kuid mitte vähem kui üks kord kuus.

Päevakord ja koosoleku kutsed saadetakse kätte raadionõukogu liikmetele ja Riigi ringhäälingu juhatajale raadionõukogu esimehe korraldusel vähemalt kolm päeva enne koosolekut. Samal tähtajal teatatakse raadionõukogu koosolekust ka Teedeministrile ja Riigikontrolörile, kellel on õigus isiklikult või esindaja kaudu koosolekust osa võtta sõnaõigusega.

§ 19. Raadionõukogu koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa esimees või tema asetäitja ja kaks liiget. Otsused tehakse lihthäälteenamusega. Häälte poolnemisel on otsustav esimehe hääl.

Raadionõukogu koosolekul on Riigi ringhäälingu juhatajal sõnaõigus. Raadionõukogu nõusolekul ja Riigi ringhäälingu juhataja teadmisel võivad raadionõukogu koosolekust võtta osa ka teised Riigi ringhäälingu ametnikud. Väljaspoolt võidakse kutsuda koosolekust osa võtma asjatundjaid.

Raadionõukogu asjaajamist toimetab Riigi ringhäälingu kantselei.

§ 20. Raadionõukogu liikmete tasu raadionõukogu koosolekuist osavõtmise eest ning sõidu- ja päevarahad makstakse Riigi ringhäälingu summadest Vabariigi Valitsuse poolt määratud alustel.

§ 21. Raadionõukogu koosolekute üle peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik osavõtjad.

Ei ole mõni raadionõukogu liige enamuse poolt tehtud otsusega nõus, siis võib ta nõuda oma eriarvamuse protokollimist.

Raadionõukogu protokoll saadetakse kahe päeva jooksul Teedeministrile läbivaatamiseks. Ei tule nelja päeva jooksul Teedeministrilt protesti raadionõukogu otsuse vastu, siis loetakse need kinnitatuks ja astuvad jõusse. Küsimused, mille vastu protesteeritud, tulevad raadionõukogus teistkordselt otsustamisele. Ei ole Teedeminister rahul ka raadionõukogu teistkordse otsusega, siis annab ta asja lõpulikuks otsustamiseks Vabariigi Valitsusele.

5. peatükk.

Aruandmine, järelevalve ja puhaskasu jaotus.

§ 22. Riigi ringhäälingu aruande-aasta algab 1. jaanuarist ja lõpeb 31. detsembril.

§ 23. Riigi ringhäälingu eelarve kinnitab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul. Riigi ringhäälingu juhataja on kohustatud esitama eelarve Teedeministrile igal aastal hiljemalt 1. novembriks.

§ 24. Iga aasta kohta Riigi ringhäälingu juhataja seab kokku täieliku tegevusaruande tööstusliku arvepidamise nõuete kohaselt ja esitab selle läbi vaatamiseks raadionõukogule. Raadionõukogu poolt läbivaadatud aruande esitab Riigi ringhäälingu juhataja hiljemalt 1. aprilliks ühes nõukogu otsusega Teedeministrile, kes selle saadab ühes tõendavate dokumentidega Riigikontrolörile. Riigikontrolör teatab oma seisukoha aruande kohta Vabariigi Valitsusele hiljemalt ühe kuu jooksul. Pärast Riigikontrolöri seisukoha võtmist esitab Teedeminister aruande kinnitamiseks Vabariigi Valitsusele.

§ 25. Aruande järgi kindlaks tehtud puhaskasu jaotatakse järgmiselt:
50% postivalitsuselt käesoleva põhimääruse § 11 korras saadud summa katteks ja kui viimane kaetud, siis samas osas ettevõtte arendamise kapitaliks;
15% tagavarakapitaliks,
kuni 12% ametnikele ja teenijaile eritasuks,
kuni 3% raadionõukogu liikmeile eritasuks.

Ülejäänud osa — ettevõtte arendamise kapitaliks.

Tagavarakapitali ülemmäära täitumisel arvatakse tagavarakapitali osa puhaskasust arendamise kapitaliks.

Arendamise kapitali ülemmäära täitumisel langeb ülejäänud puhaskasu riigi tuludeks.

§ 26. Riigi ringhäälingu iga-aastane aruanne avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 27. Teedeministril ja Riigikontrolöril on õigus määrata revidente Riigi ringhäälingu asjaajamise faktiliseks revideerimiseks ja kontrollimiseks.

Revidentide arvamised ja otsused teatatakse Riigi ringhäälingule ning esitatakse ühes viimase seletusega Teedeministri kaudu Vabariigi Valitsusele.

6. peatükk.

Elluviimine ja lõppeeskirjad.

§ 28. Riigi ringhääling on asutatud määramata ajaks ja lõpetatakse seesuguse vajaduse korral eriseadusega.

§ 29. Käesoleva põhimääruse § 11 korras postivalitsuselt saadud summad tasutakse viimasele § 25 korras ja kui sellest ei jätku, siis vajaduse korral riigi eelarve korras selleks määratud krediitidest.

§ 30. Riigi õigused o.-ü. Raadio ringhäälingu suhtes viimase ja Teedeministri vahel 31. juulil 1928 sõlmitud kontsessiooni lepingu alusel loetakse üleantuks Riigi ringhäälingule.

§ 31. Vabariigi Valitsusel on õigus anda määrusi käesoleva põhimääruse teostamiseks.

§ 32. Käesolev põhimäärus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 13. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

440. Manöövri-, laagri- ja navigatsioonipäevarahade seadluse § 1 muutmise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 13. juunil 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4 (RT 18 — 1934 art. 127).

I.

Manöövri-, laagri- ja navigatsioonipäevarahade seadluse (RT 69 — 1933 art. 535) § 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 1. Ohvitseridele, kaitseväeametnikkudele, ülejateenijatele ja riigiteenijatele, kes kuuluvad Kaitseministri, kaitsevägede juhataja, diviisiülema või viimasele vastava ülema käsul manöövris, laagris või navigatsioonis järgemööda rohkem kui kolm ööpäeva viibiva kaitseväe asutise, väeosa, väeosa allüksuse või manöövri korraldamise puhul loodud eriorganisatsiooni koosseisu või on lähetatud nimetatud asutise, väeosa, allüksuse või eriorganisatsiooni juurde manöövrist, laagrist või navigatsioonist osavõtmise otstarbel, makstakse päevaraha pool protsenti (0,5%) kuupalgast päevas.

II.

Käesolevat seadlust kohaldatakse alates 15. maist 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill

kindral-major

Kaitseminister.

441. Vabariigi Valitsuse otsus 16. maist 1934.

I sordi eksportvõi hinnaks franko saatejaam määratakse 16. maist kuni 15. juunini (incl.) 1934 Kr. 1.20 kilogrammi eest.

Alus: Võihinna kindlustamise seaduse muutmise dekreet (RT 41 — 1934).

Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

442. Vabariigi Valitsuse otsus 13. juunist 1934.

I sordi eksportvõi hinnaks franko saatejaam määratakse 16. juunist kuni 15. juulini (incl.) 1934 Kr. 1.20 kilogrammi eest.

Alus: Võihinna kindlustamise seaduse muutmise dekreet (RT 41 — 1934).

Peaminister K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Põllutööminister N. Talts.

Riigisekretär K. Terras.

443. Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seaduse teostamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 11. juunil 1934.

Alus: Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seaduse § 7 (RT 27 — 1930).

I.

Fondi valitsemine ja fondi moodustamine.

§ 1. Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi valitsemine, fondi heaks minevate summade vastuvõtmine ja väljamaksmine käesoleva määruse ja põllumajanduse osakonna korralduste kohaselt, samuti ka vabade fondi summade hoidmine pannakse Pikalaenu Panga peale, mille eest arvatakse tasu 0,1% kõigi fondi heaks sissemakstud summadelt.

§ 2. Fondi heaks minevate summade tasumine sünnib kuuaruannete põhjal, mida eksporttapamajad on kohustatud kokku seadma kuu jooksul eksporteeritud peekonsigade arvu kohta ja esitama iga järgneva kuu 10. kuu-päevaks põllumajanduse osakonnale.

§ 3. Riigi eelarve korras fondi määratud summad kantakse üle riigi-kassa poolt fondi arvele põllumajanduse osakonna sellekohase korralduse põhjal.

§ 4. Ühistegelistelt eksporttapamajadelt fondi heaks võetava erimaksu tasumine sünnib 2 korda kuus põllumajanduse osakonna poolt eksporttapamajadele saadetava maksukäsu põhjal.

Erimaks tasutakse järgmiste normide järgi:

Kr. 1.— kui Londoni turu kõrgeim noteering on I sordi Eesti peekoni eest per cwt alla sh 79

Kr. 1.10 kui Londoni turu kõrgeim noteering on I sordi Eesti peekoni eest per cwt sh 79

Kr. 1.20 kui Londoni turu kõrgeim noteering on I sordi Eesti peekoni eest per cwt sh 80

Kr. 1.30 kui Londoni turu kõrgeim noteering on I sordi Eesti peekoni eest per cwt sh 81

kuni

Kr. 3.60 kui Londoni turu kõrgeim noteering on I sordi Eesti peekoni eest per cwt sh 104,

millest kõrgemale erimaks enam ei tõuse, vaatamata Londoni turu noteeritud hinna kõrgusele.

II.

Fondi kasutamine.

§ 5. Seakasvatuse edendamiseks määratud fondi osa kasutamine sünnib põllumajanduse osakonna poolt esitatud, erikomisjoni poolt heaks kiidetud ja Vabariigi Valitsuse poolt Põllutöoministri ettepanekul kinnitatud eelarve alusel.

§ 6. Erikomisjoni kutsub kokku esimees. Komisjon on otsustusevõimeline, kui koos on vähemalt pool liikmete arvust, nende hulgas esimees. Küsimused otsustatakse lihthäälteenamusega. Häälte pooleks langemisel otsustab esimehe hääl.

§ 7. Peekoni hindade kindlustamise kapitalist makstakse eksporteeritavale peekonile hinnalisa, kui esimese sordi Eesti peekoni kõrgeim hind Londonis, Belgias või teistel välisriikidel langeb alla 50 shillingu per cwt.

§ 8. Hinnalisa makstakse kuni 10 kr. iga eksporteeritava I ja II sordi peekonsea kohta, kelle tapakaal on 60—72 kg.

§ 9. Hinnalisa makstakse eksporttapamajadele iga välisturule müüdud I ja II sordi peekonsea pealt nii mitu krooni, kui mitu shillingut vastava välisuru hind langeb alla 50 shillingu per cwt, kuid kogusummas mitte üle 10 kr. igalt peekonsealt.

Põllumajanduse osakonnal on õigus iga kuu kohta ette kindlaks määrata eksporteeritavate peekonsigade arvu, millelt hinnalisa makstakse.

§ 10. Hinnalisa maksmisel, samuti ka eksporttapamajadelt fondi heaks võetava erimaksu arvamisel, võetakse aluseks Inglismaale saadetava peekoni kohta Londoni lihabörsi ametlikud noteeringud (Official Market Report Bacon), mida eksporttapamajad igal nädal on kohustatud esitama põllumajanduse osakonnale. Belgiasse ja teistele välisturgudele müükide kohta on eksporttapamajad kohustatud põllumajanduse osakonnale hinnalisa kindlaks määramiseks esitama tõendused ostu-pakkumiste kohta.

§ 11. Hinnalisa arvestatakse Tallinnas noteeritava eksporttapamajade poolt põllupidajatele väljamakstava peekoni hinna sisse. Noteeritud hind, millesse on arvatud fondist juurdemakstav hinnalisa, on sunduslik väljamaksu hind kõigile eksporttapamajadele. Loobub mõni eksporttapamaja noteeritud hinna väljamaksmisest, siis jäetakse sellele eksporttapamajale hinnalisa väljamaksmata.

§ 12. Hinnalisa makstakse eksporttapamajadele välja Pikalaenu Panga poolt tagant järele nädala-aruannete põhjal, millised peavad olema alla kirjutatud Põllutööstusministeeriumi esindaja poolt ja millest peab olema näha üldiselt nädala jooksul eksporteeritud sigade arv ning sellest Inglise, Belgia ja teistele välisturgudele läinud peekonsigade hulk. Aruande vormi kinnitab põllumajanduse osakond.

§ 13. Põllutööstusministeeriumil on õigus oma esindaja kaudu igal ajal revideerida eksporttapamajade sigade ostu-müügi operatsioone.

§ 14. Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Seakasvatuse edendamise ja peekoni hindade kindlustamise fondi seaduse teostamise määrus (RT 39, 83 ja 98 — 1930, 52 — 1931, 18 — 1932, 1, 4 ja 57 — 1933 ja 14 — 1934).

Peaminister K. Päts.

Põllutööstusminister N. Talts.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

444. Väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Antud Majanduseministri poolt 15. juunil 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

§ 1. Plekitööstustel on õigus saada tagasi sisseveotollimaksu välismaalt sissetoodud materjalidelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamisel.

Sisseveotollimaksu tagasimaksmine sünnib alljärgnevates paragrahvides ette nähtud korras ja tingimustel.

§ 2. Oma ületöötatud raudpleki väljaveol peab plekitööstus selle üles andma läbilaskvale tolliasutisele revideerimiseks Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, avaldama ülesandekirjas palve, et temale tagasi makstaks sisseveotollimaks ületöötatud raudpleki valmistamisel tarvitatud materjalide eest ja ülesandekirjale lisama spetsifikatsiooni täpsete andmetega kauba kohta.

§ 3. Tolliasutis revideerib väljaveetava ületöötatud raudpleki Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, kindlaks määrates ja märkides revideerimisakti kõik andmed, mis vajalikud sisseveotollimaksu tagasimaksmiseks.

§ 4. Väljaveetud ületöötatud: s.o. värvitud, trükitud ja lakitud raudpleki igalt nettokilogrammilt makstakse tagasi sisseveotollimaksu:

- a) plekilt, mille valmistamiseks tarvitati eraldi nimetatata raudplekki paksusega kuni 1 mm (incl.) 2,5 senti;
- b) plekilt, mille valmistamiseks tarvitati inglistinaga kaetud raudplekki 8 senti.

§ 5. Tolliasutis arvutab plekitööstusele tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa (§ 4) ja maksab selle plekitööstusele üldiste määruste järgi, mis ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel plekitööstusega võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine sündida ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

§ 6. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Nr. T. 9563.

Majanduseminister K. Selter.

Tööstuseosakonna direktor O. Hinto.

445. Mee pakkimise ja märkimise määrus.

Alus: Põllumajandussaaduste kaubandusliku liigituse seaduse § 4 (RT 88 — 1933).

§ 1. Vurrimett võib pakkida detailmüügiks ainult puhtatesse läbi-paistvast valgest klaasist nõudesse, mille mõõdud on: $\frac{1}{2}$ kilogrammi mett sisaldavatel nõudel sisediameeter 7 sm, kõrgus kuni kaelani 10,5 sm, ääreni 11,6 sm ja 1 kg mett sisaldavatel nõudel sisediameeter 8,6 sm, kõrgus kuni kaelani 13,4 sm ja kõrgus ääreni 14,6 sm.

Teisi väikemüügi pakendeid võib kasutada ainult Põllutöoministeeriumi põllumajanduse osakonna direktori vastaval loal. Detailmüügi jaoks kasutatavad täidetud meepurgid peavad olema pealt kaetud tsellofani või pergamendi paberiga, mis nõõriga seotud purgi kaela kohalt.

§ 2. Suurmüügi jaoks võib kasutada ainult puhtaid happekindlast metallist, seest happekindlaks tehtud metall- või lehtpuunõusid, mille soovitatud, kuid mitte sunduslikud, suurused ja sisemõõdud oleks järgmised:

5 kg mett sisaldavad puu- või metallnõud — kõrgus 21 sm ja diameeter 15 sm;

10 kg mett sisaldavad puu- või metallnõud — kõrgus 26 sm ja diameeter 19 sm;

25 kg mett sisaldavad puunõud — kõrgus 36 sm, keskm. diam. 28 sm, ots. diam. 23 sm;

50 kg mett sisaldavad puunõud — kõrgus 45 sm, keskm. diam. 35 sm, ots. diam. 29 sm.

Lahtine mee müük suurmüügi jaoks ette nähtud nõust tarvitajale on lubatud ainult kinnistes ruumides asuvates kauplustes.

§ 3. Kärjemett võib pakkida üks kord pakkimiseks kasutatud puhta-
test laudadest, vineerist või kartongist valmistatud kastidesse. Soovitav kärje-
mee raami nettokaal on ligi $\frac{1}{4}$ või $\frac{1}{2}$ kilogrammi.

§ 4. Mee purgid ja mee suurmüügi pakendid peavad kandma etikette, millel on märgitud:

Suurmüügi pakenditel: 1) mee liigi ja kvaliteedi astme nimetus; 2) mee nettokaal nõus või pakendis kg-des ja 3) mee värvus: valkjas, kollane või tumepruun.

Väikemüügi pakenditel: 1) mee liigi ja kvaliteedi astme nimetus, 2) mee nettokaal pakendis kg-des.

Kasutatavate etikettide kujud on järgmised:

15. juunil 1934. Nr. 1001-3.

Põllutööminister N. Talts.

446. Põllutööministeeriumi määrus juurdemaksude kohta väljaveetavatele piimasaadustele.

Alus: Vöihinna kindlustamise seaduse muutmise dekreet (RT 41 — 1934).

Väljaveetavatele piimasaadustele teostatakse juurdemakse arvates 16. maist 1934 järgmistes suurustes:

1 kg täisrasvajuustule — 34% juurdemaksust 1 kg võile samal nädalal,
1 kg kondenseeritud piimale — 10% juurdemaksust 1 kg võile samal nädalal,

1 kg Inglismaale väljaveetud koorele — 27% juurdemaksust 1 kg võile samal nädalal,

1 kg täispiima pulbrile — 28% juurdemaksust 1 kg võile samal nädalal.

12. juunil 1934. Nr. 1001-9.

Põllutööminister N. Talts.

Põllumajanduse osakonna direktori k.t. A. Reinart.

447. Siseministri otsus nr. 1289-p.

13. juunil 1934.

Vaadanud läbi Petseri-Võru prefekti poolt 9. juunil s.a. nr. 579 all esitatud Võru-Petseri kaitseringkonna staabi ülema vahikirja 6. juunist s.a. nr. 980 ja arvesse võttes, et kodanikkude tegelikku kaitseväeteenistusse saatmise päeval 2. juulil s.a. korra alalhoidmise mõttes on tarvilik Petseris alkoholiste jookide müügi keeld maksma panna, Piirituse ja alkoholiste jookide müügi seaduse (RT 50 — 1927) § 37 teise lõike põhjal otsustasin:

Alkoholiste jookide müük Petseri linnas, Petseri raudteejaamas ja Petseri linnast Petseri raudteejaama viiva maantee ääres asuvates alkoholiste jookide müügikohtades sulgeda 2. juulil 1934 kuni kella 20.

Siseministri k.t. Joh. Müller.

Politseivalitsuse direktor Fr. Kuusekänd.